

رابطه‌ی سبک‌های دلبرتگی با نحوه‌ی مدیریت خشم و سلامت عمومی

دکتر غلامعلی افروز^۱، کیوان کاکابرایی^۲، مریم صیدی^۳

نیکزاد قبری^۴ و دکتر خدامراد مومنی^۵

درافت مقاله ۰۳ آگوست ۲۰۱۰
پذیرش مقاله ۱۸ فوریه ۲۰۱۱
Feb 18, 2011

هدف پژوهش حاضر، بررسی رابطه‌ی سبک‌های دلبرتگی با سبک‌های مدیریت خشم و سلامت عمومی است. بدین منظور، ۲۰۰ نفر از دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی کرمانشاه به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب و از نظر سبک‌های دلبرتگی، مدیریت خشم و سلامت عمومی مورد آزمون قرار گرفتند. نتایج، نشان داد که بین سبک‌های دلبرتگی با سبک‌های مدیریت و سلامت عمومی، همبستگی معنادار وجود دارد. همچنین مشاهده شد که رابطه‌ی سبک‌های مدیریت خشم با سلامت عمومی معنی دار است.

واژه‌های کلیدی: سبک‌های دلبرتگی، مدیریت خشم، سلامت عمومی

مقدمه

ارتباط والد با کودک، از مهم ترین مولفه‌های زندگی اجتماعی بوده و نقش مهمی در سلامت روان والدین و فرزندان ایفا می‌کند (رزهاور^۶ و همکاران، ۲۰۱۰). اولین رابطه‌ی عاطفی و اولین رابطه‌ای که در الگوی رفتاری بعدی منعکس می‌شود، بین کودک و مراقب او (معمولًا مادر) شکل می‌گیرد (دی الی^۷، ۲۰۰۱). این رابطه‌ی عاطفی، موجب ایجاد دلبرتگی کودک به مادر (بالبی،^۸ ۱۹۶۹) می‌شود. مفهوم دلبرتگی، بیانگر تمایل کودک به برقراری یک رابطه‌ی نزدیک با افراد خاص و احساس ایمنی بیشتر در حضور این افراد است. دلبرتگی، یک پیوند عاطفی است که بین کودک و

۱. استاد ممتاز دانشگاه تهران

۲. عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه keivan_k76@yahoo.com

۳. عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

۴. کارشناس ارشد روان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

۵. هیات علمی دانشگاه رازی

مراقب او شکل می‌گیرد و با جستجو کردن، درآویختن و میل به بودن در کنار مراقب، مشخص می‌شود (Sadock و Sadock^۱، ۲۰۰۵).

بالبی، دلبستگی را محصول دو متغیر اساسی طبیعت و تربیت می‌دانست. یکی از پرسش‌های اصلی در زمینه‌ی تفاوت‌های فردی این است که رفتار دلبستگی، تا چه حد به رفتار مادر در ماه‌های نخست زندگی مربوط می‌شود و تا چه حد به مشخصه‌های ذاتی کودک وابسته است. برای یافتن پاسخ این پرسش، تعدادی از پژوهش‌ها، نقش رفتار مادرانه را بررسی کرده و به این نتیجه رسیدند که مشخصه‌های رفتار مادرانه شامل حساسیت، پاسخگویی، حضور عاطفی، مس‌وولیت پذیری و تربیت، از مهمترین تعیین کننده‌های محیطی تفاوت‌های فردی رفتار دلبستگی محسوب می‌شود (بلکسی^۲ و همکاران، ۱۹۸۴) و تعدادی دیگر از پژوهش‌ها، نقش آمادگی‌های ذاتی کودک را در کنار عوامل محیطی به عنوان تعیین کننده‌ی تفاوت‌های فردی رفتار دلبستگی تایید کردند (گلداسمیت و النسکی^۳، ۱۹۸۷). این پژوهش‌ها، روی هم رفته تعامل متغیرهای ژنتیکی و محیطی را در رفتار دلبستگی، تعیین کننده دانسته اند (سامسن- استیلمان^۴ و همکاران، ۱۹۹۶). بنابراین، رفتار دلبستگی، هم ناشی از یک نوع آمادگی فطری در نوزاد و هم تحت تاثیر یادگیری و سایر عوامل عاطفی است. این رفتارها از ابتدای زندگی نوزاد وجود دارد و به تدریج که کودک بزرگتر می‌شود، این رفتارها و روابط نیز گسترش‌تر شده و به اعضای دیگر خانواده، نزدیکان و گروه‌های برون خانوادگی گسترش می‌یابد و به نحوی تا پایان عمر باقی می‌ماند. بنابراین، می‌توان انتظار داشت که این روابط در بزرگسالان نیز وجود داشته باشد. در واقع پژوهش‌ها از این ایده حمایت می‌کنند که پیوند دلبستگی، پیوندی است که تا بزرگسالی و حتی تا پایان عمر ادامه می‌یابد (بشارت، ۲۰۰۳).

بالبی، معتقد است زمانی که جدایی از نگاره‌ی دلبستگی، مدت زمان زیادی طول می‌کشد، یکی از واکنش‌های اصلی، خشم است که اغلب بعد از اضطراب نمایان می‌شود (هلمز^۵، ۲۰۰۱). همچنین پژوهش‌ها نشان داده است که دلبستگی، به عنوان مکانیزم تنظیم عواطف، عمل می‌کند و می‌توان انتظار داشت که با عواطفی مانند خشم، در ارتباط باشد. پژوهش‌های گوناگون، نشان داده است که

هم سبک‌های دلستگی (میکولینسر و شیور^۱، ۲۰۰۷) و هم نحوه‌ی مدیریت خشم با سلامت روانی و جسمانی (بنگارد، الابسی و لوالو^۲، ۱۹۹۸) رابطه دارد. شواهد، نشان می‌دهد که اینمی دلستگی بزرگ‌سال، نحوه‌ی مقابله‌ی فرد با استرس‌زاهای بهنجار؛ مانند ترک خانه و رفتن به داشنگاه و نیز استرس‌زاهای غیر معمول؛ مانند جدایی از همسر به علت ماموریت اداری را تحت تاثیر قرارمی‌دهد. افراد ایمن، پاسخ‌های خوداتکایی بیشتر و درماندگی روان شناختی کمتری نسبت به افراد نایمن ارایه می‌کنند (لوپز و گرمیل^۳، ۲۰۰۲). شواهد پژوهشی دیگر (بنگارد، الابسی و لوالو، ۱۹۹۸؛ لیسپرس، نیگرن و سودرمن^۴، ۱۹۹۷) نشان داده است که نحوه‌ی کنترل خشم با واکنش قلبی و بیماری کرونری قلب رابطه دارد. افرادی که خصوصیت پایین و بروون ریزی خشم بالایی دارند، واکنش‌های قلبی-عروقی شدیدتری به استرس نشان می‌دهند و افراد مبتلا به بیماری کرونری قلب بیشتر خشم خود را سرکوب می‌کنند. خشم، به عنوان یک عامل منفی که می‌تواند تعامل والد-فرزنده را تحت تاثیر قرار دهد و پیش‌بینی کننده‌ی روش‌های تربیتی نامناسب باشد، شناخته شده است (سدلر و هنسن^۵، ۲۰۰۱). یافته‌های پژوهشی، نشان می‌دهد که خشم کنترل نشده‌ی والدین نسبت به کودکان شان با بدرفتاری آنان با کودک (لم^۶، ۲۰۰۲) و تعارض‌های خانوادگی، ارتباط دارد (کالا ماری و پینی^۷، ۲۰۰۳)؛ در نتیجه، تحریک پذیری و خشم در کودکان با میزان تحریک پذیری در خانواده به ویژه والدین، مرتبط است (شکوهی یکتا، ۲۰۰۸).

بر اساس دیدگاه بالبی، نایمنی دلستگی در دوران کودکی و نوزادی، منجر به ایجاد خشم به مراقب یا افراد مهم دیگر می‌شود (همز، ۲۰۰۱). بنابراین، سبک دلستگی به عنوان مکانیزم تنظیم عواطف می‌تواند تعیین کننده‌ی الگوهای خشم در دوران کودکی و بزرگ‌سالی باشد زیرا الگوهای دلستگی در دوران بزرگ‌سالی نیز باقی می‌ماند. از این رو به نظر می‌رسد که سبک‌های دلستگی و نحوه‌ی مدیریت خشم، از عوامل موثر بر سلامت عمومی و به ویژه سلامت روانی بوده و نکته‌ی مهمتر این که ممکن است سبک دلستگی و نحوه‌ی مدیریت خشم با هم مرتبط و اثرگذار بر سلامت عمومی باشند. همچنین، الگوهای دلستگی، می‌توانند تعیین کننده‌ی بسیاری از رفتارها عواطف و مناسبات بزرگ‌سالان باشد. علی‌رغم بررسی‌های فراوان راجع به رابطه‌ی سبک‌های

1. Miculincer

4. Lisspers, Nygren & Soderman

7. Calamari & Pini

2. Bongard, Al'absi & Lovallo

5. Sedlar & Hansen

3. Lopez & Gormley

6. LAm

دلبستگی و سلامت عمومی و علیرغم اهمیت این موضوع، نقش عوامل واسطه‌ای دخیل در این رابطه اغلب مورد غفلت قرار گرفته است. بررسی رابطه‌ی خشم در بزرگسالی به عنوان یکی از این متغیرهای مرتبط با سبک دلبستگی و مشخص کردن سهم مشترک و نیز سهم یگانه‌ی هر یک از این دو متغیر در سلامت عمومی، هدف اصلی پژوهش حاضر را تشکیل می‌دهد.

روش

جامعه‌ی آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه‌ی آماری این پژوهش، تمامی دانشجویان دوره‌ی کارشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه در سال تحصیلی ۱۳۸۷-۸۸ بودند که از میان آنها، ۲۰۰ نفر از رشته‌های مختلف به صورت نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب و مورد آزمون قرار گرفتند.

ابزار

مقیاس دلبستگی بزرگسال: این مقیاس، یک پرسشنامه‌ی دو بخش نخست آن سبک دلبستگی عمومی آزمودنی را شامل سبک ایمن، نایمین-اجتنابی و نایمین-دوسوگرا مشخص می‌کند. این قسمت شامل ۲۱ ماده است که در مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت تنظیم شده است و بالاترین نمره‌ی سبک دلبستگی عمومی فرد را مشخص می‌کند. ضریب آلفای کرونباخ هر یک از زیر مقیاس‌های ایمن، اجتنابی و دوسوگرا برای یک نمونه‌ی ۲۴۰ نفری از دانشجویان به ترتیب برابر با ۰/۷۴، ۰/۷۲ و ۰/۷۲؛ در پسران ۰/۷۳، ۰/۷۱ و ۰/۷۲ و در دختران ۰/۷۴، ۰/۷۱ و ۰/۶۹ گزارش شده است که نشانگر همسانی درونی بالای مقیاس دلبستگی بزرگسال است (بشارت، ۲۰۰۰). همچنین ضریب همبستگی بین نمره‌های آزمودنی‌ها در دو نوبت با فاصله‌ی دو هفته برای کل آزمودنی‌ها ۰/۹۲، برای آزمودنی‌های دختر ۰/۹۰ و برای آزمودنی‌های پسر ۰/۹۳ بوده که نشانگر پایایی بازآزمایی بالای این مقیاس است.

پرسشنامه‌ی سلامت عمومی (GHQ) گلدبرگ و همکاران (۱۹۷۳): این پرسشنامه، در اصل دارای ۲۸ عبارت است که در مقیاس ۴ درجه‌ای لیکرت اندازه‌گیری می‌شود و دارای ۴ زیرمقیاس اضطراب افسردگی، نشانه‌های بدنی و مشکلات سازگاری با مسایل روزمره است. ضریب پایایی این آزمون بر اساس سه روش بازآزمایی، تصنیف و آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۹۰، ۰/۹۳ و ۰/۹۰ و ضریب پایایی آن از طریق اجرای همزمان با پرسشنامه‌ی بیمارستان میدلسکس (MHQ) برابر ۰/۵۵ گزارش شده است.

پرسشنامه‌ی نحوه‌ی مدیریت خشم، این پرسشنامه، شامل ۳۲ عبارت است که نحوه‌ی مدیریت خشم را در چهار عامل می‌سنجد. این عامل‌ها شامل ابراز بیرونی خشم، ابراز درونی خشم، کنترل بیرونی خشم و کنترل درونی خشم است که توسط اسپلیبرگر (۱۹۹۸) طراحی شده است. فرم فارسی این مقیاس در پژوهش‌های داخل ایران توسط آقایی (۲۰۰۵) تهیه شده و پایابی و اعتبار آن مناسب گزارش شده است.

یافته‌ها

در جدول ۱، میانگین و انحراف معیار شاخص‌های به دست آمده از پژوهش ارایه شده است.

جدول ۱: میانگین و انحراف معیار

متغیر	انحراف معیار	میانگین
سلامت عمومی	۲۶/۹۱	۱۴/۸۱
دلبستگی اینمن	۲۰/۶۲	۳/۵۱
دلبستگی اجتنابی	۲۳	۳/۹۹
دلبستگی دوسوگرا	۲۱/۳۹	۵/۶۹
درون ریزی خشم	۱۵/۷۷	۳/۹۹
برون ریزی خشم	۱۶/۲۸	۳/۷۴
کنترل درون ریزی خشم	۲۱/۰۸	۴/۶۵
کنترل برون ریزی خشم	۲۱/۳۹	۴/۹۸

همبستگی بین سبک‌های دلبستگی با نحوه‌ی مدیریت خشم و سلامت عمومی و همچنین همبستگی سبک‌های مدیریت خشم با سلامت عمومی برای کل آزمودنی‌ها در جدول ۲ ارایه شده است.

جدول ۲: همبستگی بین متغیرها

متغیر	ضریب آلفا
سبک‌های دلبستگی * سبک‌های مدیریت خشم	۱۴/۰
سبک‌های دلبستگی * سلامت عمومی	۲۸/۰
سبک‌های مدیریت خشم * سلامت عمومی	۲۳/۰

در جدول ۳، همبستگی بین متغیرهای مورد بررسی ارایه شده است.

جدول ۳: همبستگی نمرات متغیرهای مورد بررسی

	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	متغیرها
							-	ایمن
						-	***22/۰	اجتنابی
					-	***34/۰	***25/۰	دوسوگرا
				-	***21/۰	*14/۰	-11/۰	ابراز بیرونی
			-	***34/۰	***23/۰	***18/۰	05/۰	ابراز درونی
		-	-11/۰	***21/۰	03/۰	0/۰۴	-08/۰	کنترل بروني
	-	**70/۰	-10/۰	*-13/۰	08/۰	11/۰	-06/۰	کنترل درونی
							-	ایمن
						-	***25/۰	اجتنابی
					-	***30/۰	***21/۰	دوسوگرا
				-	***28/۰	*-12/۰	-10/۰	نشانه های بدنی
			-	09/۰	*-11/۰	-10/۰	-03/۰	اضطراب
		-	-02/۰	***37/۰	***21/۰	-11/۰	06/۰	مشکلات حرفة ای
	-	**58/۰	-05/۰	**53/۰	**30/۰	*-12/۰	01/۰	افسردگی
							-	نشانه های بدنی
						-	07/۰	اضطراب
					-	-01/۰	***47/۰	مشکلات حرفة ای
				-	**58/۰	-02/۰	**51/۰	افسردگی
			-	*25/۰	07/۰	*0/۲۲	**18	ابراز بیرونی
		-	**35/۰	*34/۰	*32/۰	*30/۰	**30	ابراز درونی
	-	-9/۰	**-19/۰	*21/۰	*-11/۰	*42/۰	-24	کنترل بروني
	**68/۰	-11/۰	*-14/۰	*24/۰	**-/۲۲	*24/۰	**19	کنترل درونی

در جدول ۴، رابطه ی جنسیت با سبک های مدیریت خشم ارایه شده است و همانگونه که مشاهده می شود، ضریب خی دو (۸۰/۰) نشان می دهد که آزمون تفاوت فراوانی استفاده از سبک های مدیریت خشم، در دو جنس، تفاوت معنی داری ندارد.

جدول ۴: رابطه‌ی جنسیت با سبک‌های مدیریت خشم

سبک خشم	جنس	سبک خشم	ابراز	ابراز	کنترل	مجموع	معنی داری	خی دو
دختر		۱۴۶	۳۲	۴۷	۳۲	۳۴		
پسر		۹۶	۲۳	۲۳	۲۴	۲۵		
مجموع		۸۰/۰	۲۴۲	۵۵	۷۰	۵۱	۵۹	

بحث و نتیجه‌ی گیری

در پژوهش حاضر، به بررسی رابطه‌ی سبک‌های دلبستگی با نحوه‌ی مدیریت خشم و سلامت عمومی دانشجویان پرداخته شد، نتایج به دست آمده نشان داد سبک‌های دلبستگی و سبک‌های مدیریت خشم به گونه‌ی معنی دار با هم رابطه دارند؛ به عبارت دیگر، افرادی که از سبک‌های مختلف دلبستگی برخوردارند، از سبک‌های متفاوت مدیریت خشم نیز استفاده می‌کنند. این یافته با نظر هلمز (۲۰۰۱) و لم (۲۰۰۲) در مورد رابطه‌ی دلبستگی و خشم همخوانی دارد. سبک‌های دلبستگی، از نحوه‌ی ارتباط کودک با مراقب نشات می‌گیرد. زمانی که مراقب به هر دلیلی توانایی ایجاد اینمی در کودک را ندارد یکی از واکنش‌های درونی کودک به مراقب، خشم است. این خشم می‌تواند یک خصیصه‌ی پایدار در فرد ایجاد کند که بعدها در رفتار فرد نمایان شود. اگر چه از رابطه‌ی همبستگی نمی‌توان دست به استنباط علی زد اما به نظر میرسد که یکی از عوامل تعیین کننده‌ی نحوه‌ی مدیریت خشم، سبک‌های دلبستگی باشد زیرا سبک‌های دلبستگی، از ویژگی‌های پایداری است که از همان ابتدای کودکی شکل می‌گیرد و احتمالاً از لحاظ زمانی، مقدم بر سبک‌های مدیریت خشم است.

همسو با پژوهش میکولینسرو و شیور (۲۰۰۷)، نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که سبک‌های دلبستگی، با سلامت عمومی نیز در ارتباط است. با توجه به اینکه خردۀ مقیاس‌های سلامت عمومی اضطراب و افسردگی را نیز در بر می‌گیرد، به نظر می‌رسد که سبک‌های دلبستگی که با ویژگی نظم بخشی هیجانی در رابطه است بر این ابعاد اثر گذار باشد و از این رو، رابطه‌ی معنی داری با سلامت عمومی دارد. نتایج پژوهش در مورد رابطه‌ی سبک‌های مدیریت خشم و سلامت عمومی حاکی از رابطه‌ی معنی دار این دو متغیر است که این یافته با نتایج پژوهش یان دمپسی و دب کین (۲۰۰۹) هم خوانی دارد. به طور کلی می‌توان گفت به دلیل اینکه خشم، متغیری است که با

اضطراب و افسردگی و حتی علایم جسمانی رابطه دارد و عبارت های به کار رفته در ابزار سنجش سلامت عمومی، عمدتاً این متغیر ها را می سنجد؛ در نتیجه رابطه ی بین سبک مدیریت خشم و سلامت عمومی معنی دار است. نتایج پژوهش حاضر، نشان داد که دانشجویان دختر و پسر از لحظه سبک های مدیریت خشم، تفاوت معنی داری با هم ندارند که این یافته با نتیجه ی پژوهش سسلیا (۲۰۰۳) همخوانی ندارد. سسلیا در پژوهش خود نشان داد که ابراز خشم در پسران بیشتر از دختران است.

References

- Aghayi, M. (2005). *A Review of anger management in cardiac and cancer patients.* (Master's thesis, Tehran University).
- Ainsworth, M. D. S. (1979). Infant-mother attachment. *American Psychologist*, 34, 932- 937.
- Astora, J. (1993). Stress, a new disease of civilization, with events' consequences scale, General Health Questionnaire and Parenting Stress Index.
- Barber, J. S., Axinn, W. G., & Thornton, A. (1999). Unwanted childbearing, health, and mother-child relationship. *Journal of Health and Social Behavior*, 40, 232-257.
- Belsky, J., Rovine, M., & Taylor, D. (1984). The Pennsylvania infant and family development project: The origins of individual differences in infant-mother attachment: Maternal and infant contribution. *Child Development*, 55, 753-771.
- Besharat, M. A., Habibi, M., & Shamsi Pour, H. (2003). Attachment styles between twin and single births. *Journal of Psychological Science*.
- Bongard, S., Al'absi, M., & Lovallo, W. R. (1998). Interaction effects of hostility and anger expression on cardiovascular reactivity. *International Journal of Psychophysiology*, 28, 181-191.
- Calamari, E., & Pini, M. (2003). Dissociative experiences and anger proneness in late adolescent females with different attachment style. *Journal of Adolescent*, 38, 287-288.
- Cecilia, Y. S. L. (2003). Quality of life of parents who have children with disabilities. *Hong Kong Journal of Occupational Therapy*, 13, 19-24.
- D'Elia, G. (2001). Attachment: A biological basis for the therapeutic relationships? *Nord Journal Psychiatry*, 55(5), 329-336.
- Farhadi, M. (2004). *Relationship styles and homesickness.* (Master's thesis, Tehran University).
- Ghanbari, N. (2006). *Relationship between attachment styles and homesickness in students.* (Master's thesis, Tarbiyat Modarres University).
- Goldsmith, H. H., & Alansky, J. A. (1987). Maternal and infant temperamental predictors of attachment: A meta-analytic review. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 55, 805-816.

- Holmes, J. (2001). *John Bowlby & Attachment theory (Makers of Modern Psychotherapy)*. Rutledge.
- Ian Dempsey, D. K. (2009). Parent stress, parenting competence and family-centered support to young children with and intellectual or developmental disability. *Research in Developmental Disability*, 30, 558-566.
- Jarmy, H. (1993). Attachment theory: Biological basis of psychotherapy, translated by M. A. Besharat. *Journal of Psychotherapy News*, 4(13), 63-83.
- Lam, D. (2002). Parenting stress and anger: The Hong Kong experience. *Child and Family Social Work*, 4, 337-346.
- Lisspers, J., Nygren, A., & Soderman, E. (1998). Psychological patterns in patients with coronary heart disease, chronic pain and respiratory disorder. *Scandinavian Journal of Caring Sciences*, 12(1), 25-31.
- Lopez, F. G., & Gormley, B. (2002). Stability and change in adult attachment style over the first year college transition: Relations to self-confidence, coping, and distress patterns. *Journal of Counseling Psychology*, 49(3), 355-364.
- Lopez, F. G., Mitchell, P., & Gormley, B. (2002). Adult attachment orientations and college student distress: Test of a meditational model. *Journal of Counseling Psychology*, 49(1), 460-467.
- Miculincer, M., & Shaver, P. R. (2007). Attachment in adulthood. The Guilford Press
- Mikulincer, M., & Shaver, P. R. (2007). Attachment in adulthood. Guilford Press.
- Rose M. E., Huver, R. O., Hein de Vries, R. C. M. E. (2010). Personality and parenting style in parents of adolescents. *Journal of Adolescence*, 33, 395-492 .
- Sadock, B. J., & Sadock, V. A. (2005). Kaplan and Sadock's synopsis of psychiatry. Lippincott Williams & Wilkins.
- Sedlar, G., & Hansen, D. (2001). Anger, child behavior, and family distress: Further evaluation of the parental anger inventory. *Journal of Family Violence*, 16, 361-373.
- Shokouhi Yekta, M., Zamani, N., & Parand, A. (2008). Effectiveness of anger management training in mothers' interaction with mentally disabled children. *Journal of Cognitive Psychology*, 2, 28.
- Spielberger, C. D. (1998). Social Intelligence and decoding skills in nonverbal communication. *Social Cognition*, 3, 168-192.
- Susman-Stillman, A., Kalkaska, M., Egeland, B., & Waldman, I. (1996). Infant temperament and maternal sensitivity as predictor of attachment security infant behavior development, *Child Welfare Handbook*, 19, 33-47.
- Tali Heiman, O. B. (2008). Parents of children with asperger syndrome or with learning disabilities: Family environment and social support. *Research in Developmental Disability*, 29, 289-300.